

[Askjær Jørgensen]

Det er korrekt, at afgørelserne ofte ændres i de forskellige instanser, men der er ingen som helst garanti for, at der sker ændringer til det rigtige, når man anker det anden og tredje gang. Det kan lige så godt være, at det går i den forkerte retning. Så det hjælper ikke de svage noget som helst, at det kan ankes en gang mere. De kan lige så godt vinde, som de kan tabe. Det er lotterispil, det er ligesom at gå over i Tivoli, dér kan man lige så godt tabe, som man kan vinde.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Selv om mit betækningsbidrag har været ude for en ombrydningsfejl, kunne hr. Askjær Jørgensen jo godt have læst i hvert fald de enkelte afsnit. Jeg skal gerne gentage det, hvis ikke hr. Askjær Jørgensen har fået tid til at læse vores argumentation for det fjerde, specielt uddannede medlem af amtsankenævnet. Vi skriver, at vi beklager, at ministeren ikke har ønsket at bruge det flertal, som eksisterer i folketinget for forslaget om en juridisk styrkelse. En juridisk styrkelse af amtsankenævnet opfatter vi netop som et udtryk for, at amtsankenævnene ikke skal interessere sig for de politiske skøn. De politiske skøn skal ligge i de sociale udvalg i kommunerne; det er hele bistandslovens idé.

Og så vil jeg gerne minde om, at netop konstruktionen med et lige stort antal politiske medlemmer og jurister just er det princip, den sociale ankestyrelse er bygget op på, og hvis jeg har forstået socialministeren rigtigt, var det også det, han ønskede i konsekvens af, at han ønskede at begrænse klageadgangen. Han ønskede altså lighed for derved at markere, at denne ankeinstans skal tage stilling til det juridiske, til, om sagen er rigtigt behandlet, om man har forbrudt sig mod loven, osv. Det politiske skøn skal ligge i det sociale udvalg i kommunerne, og det markerer vi ved at styrke det juridiske element i amtsankenævnene.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg synes altid, det er sympatisk at se det radikale venstres repræsentanter og talsmænd udtale, at de har faste, klare, ufravigelige standpunkter. Her er ingen slinger i val-

sen. Her holder man fast for evigt og for altid. Det er morsomt i dette tilfælde at konstatere dette.

Det undrer mig meget, at fru Aase Olesen beklager sig over amtsrådenes politiske sammensætning. Jeg troede da, at fru Aase Olesen som tidligere kommunalpolitiker var klar over, hvordan det nu engang foregår med hensyn til, hvad vælgerne vil. At amtsrådene og ankenævnene m.v. har den sammensætning, de har, er jo resultatet af vælgernes indstilling. Man kan naturligvis beklage sig over, at der er for mange socialdemokrater og ingen radikale. Det er jo naturligt for fru Aase Olesen, men det har ikke noget med politisk frihed eller ikke frihed i dette land at gøre.

Må jeg have lov til at nævne en ting mere. Det er ganske fornøjeligt at konstatere, at dette, at man forstærker ankenævnet med en jurist, skulle være udtryk for en særlig progressiv, en særlig social forståelse. Det er da vist første gang, man kategorisk kan placere juristerne i dette land som et særlig progressivt element. Jeg har hidtil oplevet dem som nærmest det modsatte.

Jeg mener, at de instanser, der er etableret og udbygget på dette område, skal løse nogle bundne opgaver. De er ikke løst tilfredsstillende, og en reorganisering er forelagt, og tilslutning hertil er nu opnået fra dem, der tidligere var kritiske deroverfor. Vi skal ikke foregøgle befolkningen noget på dette område med hensyn til ankemuligheder, som vi ikke samtidig vil lægge kontanter på bordet til at indfri. Det er denne forestilling, der forbedres i kraft af det, der nu ligger på bordet. Derfor kan socialdemokratiet have god samvittighed over de ændringsforslag, der nu foreligger, og den stilling, vi nu har indtaget. Den svarer til den, vi har haft hidtil.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal meddele fru Aase Olesen, at jeg selvfølgelig omhyggeligt har læst, hvad det radikale venstre har skrevet i betænkningen. Nu er det også læst højt af fru Aase Olesen. Jeg synes faktisk, at for hver gang jeg hører det, og for hver gang jeg læser det, bliver det dårligere og dårligere og dårligere. Derfor synes jeg, at fru Aase Olesen skal holde op med at gentage det, for det bliver det ikke